ellas, ja omma kahhe öede eest. — Penjam korjas neid enneste jure ja Jummala armo olli temmaga! — Salom. öppet. san. 14, 21. „Kes hädda-liste peäle armo heidab, on wägga önnis!“ —

Kas olled tru orri?

Liso olli omma ausa wannematte suur rööm, sest nemmad ollid tedda sure holega ülleskaswatand; temma öppis keik mis selle tüttarlapsele tarwis on, kes woeras maias tenistust peab otsima ja omma tö-ga omma pea peab toitma. Keik nabri rahwas räki-sid temmast kui ühhest wägga armsa ja ausa tüttar-lapsest, kennest iggamees, kes tedda tundis, suurt luggo piddas. Ei sanud agga Liso kaua omma wan-nematte maias ellada, sest kui olli 12 aastaid wan-naks sanud, siis ollid jo möllemad wannemad ärra-surnud. — Kui emma olli surremas, issa olli jo en-ne surnud, siis pallus üks naber tedda, et piddi tem-male lubbama, Lisut enneste jure kaswandikkuks wöt-ta, mis ni mitto teised nabrid ka sowisid; agga sel-lel, kes esmalt tedda olli enneste pallund, andis em-ma omma last hea melega. Kui Liso olli täieks in-nimesseks sanud, leris käinud ja Jummala armo laual wasto woetud, jähhi temma weel 4 aastaid omma kaswataja maias, ja hakkas siis omma ennese leiba otsima. Sedda pisut warra, mis olli omma wannemattest pärrind, ta kinkis omma wennale, et piddi joudma üht ammeti öppida. Temma leidis pea tenistust ja olli ni sannakulelik, siwus, tru ja keige tö jures kerme, et omma pitka tenistusse aial agga pari sakste jures olli tenimas, sest et ta ennam kui 10 aastaid ühhel kohhal paigale olli. Jummal olli temmale terwe ja priske kehha annud, ja armastas töö-d, sellepärrast temma ka ei otsind ennesele hölp-sama ello; mehhele temma ka ei tahtnud minna, waid ütles: „neid wisi innimessi on muidogi Ma peäl kül, mis minna hakkan nende hulga weel kaswata-ma!“ Ommad leibawannemad ta armastas keigest südda-mest, hoidis nende warra nenda kui se olleks temma omma ollewad, ja kui näggi ehk kulis, et nem-mad middagi sowisid, mis temma joudis neile tehha ehk murretseda, siis ta ep olnud enne rahhul, kunni nemmad sedda piddid kätte sama. — Temma armas-tus leibawannematte wasto, temma lahke meel, temma truus ja tassandus, temma armsad wisid wannematte laste wasto ja se suur hool, mis ta nende eest kandis, teggi tedda ka wägga armsaks lei-bawannematte meleşt, kes tedda ennam kui orja ei piddant, waid kui üht armsa koddakoust ja suggulast. Kui Liso jo hakkas wannaks sama, sai temma kuul-da, et üks neist sakšadest, kelle jures temma jo mitme aasta eest olli tenind, mõndasugguse önnetusse ja